

திருவேங்கடப்போற்றி மாலை

ஆக்கியோன் :

முல்லை தாசன்.

விற்பனையாளர்கள் :

மதிநிலையம்,

18, V.N. தாஸ் ரோடு.

சென்னை-600002.

Publisher : MULLAI THANGARASAN 1976

மின்னிலகு பொன்மகுட கிரணம் போற்றி !
 வெண்சங்கம் போற்றி! போற்றி!
 கித்குமொரு விதியாகி மேல்நின்று சுழல்கின்ற
 திருக்கையின் ஆழி போற்றி!
 மன்னுமிப் பேருலக இன்பங்கள் தழையவிரி
 மலரமுத விழிகள் போற்றி!
 மனம் கெட்ட பாதகர் இனம்சட்டு நீருக்கும்
 மணித் தோள்கள் போற்றி! போற்றி!
 இன்மதுரச் செம்பவள இதழ்கள் போற்றி!
 எழில் துளசி மாலை போற்றி!
 எமக்கருள் புரியவென வலக்கரம் அபயமாய்
 எடுத்த பேரழகு போற்றி!
 சென்னிமிசை வைத்துயாம் தினம்தினம் தொழுகின்ற
 சேவடிமலர்கள் போற்றி!
 சீருக்கும் பேருக்கும் பாருக்குள் வைகுந்தம்
 வேங்கடம் போற்றி! போற்றி!

சித்ரகார

2

வெள்ளிமலை பொன்மலை எத்தனை மலைகள் தான்
இருந்தாலும் என்ன மனமே
வேங்கடம் என்னுமொரு திருமலைப் பெயர் சொல்லி
வினைகளை அகற்று மனமே
உள்ளபடி தீர்த்தங்கள் உலகத்தில் பல கோடி
உண்டாயின் என்ன மனமே
உத்தமன் புஷ்கரணி நற் தீர்த்த மாடியுன்
உடற்குற்றம் நீக்கு மனமே
கொள்ளையாய் மந்திரம் கூவிட எத்தனை
குவிந்தாலும் என்ன மனமே
கோவிந்தன் பெயர் கூவி நாராயணா என்று
கோடிபயம் போக்கு மனமே
பள்ளத்தில் வீழ்கையில் ஆதார மாய் எதைப்
பற்றுவாய் சொல்லு மனமே
பதறிவிழி நீர்பெருகப் பச்சைமால் திருவடி
போற்றியே போற்றி மனமே!

3

ஆரா அமுதன் அன்பர்கள் நாயகன்
ஆதி மூர்த்தி
ஆல்இலைப் பாலக னாகிய சேவகன்
ஆயர் செல்வன்
சீராம னான தாமரைக் கண்ணன்
சீதை கேள்வன்
தேனாரும் சோலைக் காவேரி பாயும்
செல்வ ரங்கன்
காரா ரும்மேனி பாலாழி துயிலும்
கால மேகம்
கானங்கள் பாடி ஞானங்கள் ஓதும்
கருணை வள்ளல்
போரால் இலங்கை பொடிசெய்த பாதம்
போற்றி! போற்றி!
பொன் வேங்கடத்து மின்னார மார்பா
போற்றி! போற்றி!

4

ஆய்ச்சியர் கடையிறு கட்டிச் சிவந்தீடும்
 அழகிய கரங்கள் போற்றி!
 அருமையாய் மயிற்பீலி அசைந்திடக் குழலூதும்
 அமுதவாய் போற்றி! போற்றி!
 தாயார் யசோதை தழுவியே மகிழ் நீலத்
 தளிர்மேனி போற்றி! போற்றி!
 தங்கத் திருமகள் தங்கியே கொலுவேறும்
 தடமார்பு போற்றி! போற்றி!
 மாயாத வல்லகர மாசுகள் தூசாக்கும்
 மணித்தோள்கள் போற்றி! போற்றி!
 மதுர பிருந்தாவனப் புழுதியில் தோய்ந்திடும்
 மலரடிகள் போற்றி! போற்றி!
 பாயாக அரவணைப் பள்ளிகொள் திருவிழிப்
 பங்கயம் போற்றி! போற்றி!
 பக்திக்கும் முக்திக்கும் தித்திக்கும் வேங்கடப்
 பிரமனே போற்றி! போற்றி!

சீரலகா

மலைநீலம் மலர்நீலம் மணிநீலம் கடல்நீலம்
மாயவன் மேனி காட்ட
மதிவெண்மை கதிர்வெண்மை மாதவன் துயில்கின்ற
பாற்கடல் நினைவை யூட்ட
இலைப்பச்சை தளிர்ப்பச்சை மரகதப் பச்சையவன்
இதயத்தின் கருணை நாட்ட
எழில்மாலைச் செக்கரும் தாமரை இதழ்களும்
தேவி செளந்தர்யம் தீட்ட
சலனமீடும் வெயிலின் சரிகைகள் மால்பூண்ட
பொன்னாடை மெருகூட்ட
தங்க வைகறைகளோ அவனருள் நம்பிக்கைக்
கவசங்கள் எடுத்து நீட்ட
அலகிலா உலகுள்ள யாவையும் ஸ்ரீதேவன்
ஆனந்தம் பேசுதை யா!
ஆதியான் சோதியான் வேங்கடத் திதம்பிரான்
அடிகளே போற்றி! போற்றி!

6

கால மனைத்திலும் காவல் நடத்திடும்
கற்பக மா மணியாம்
கார்முகில் வண்ணனை எண்ணித் தொழுதிட
வேங்கடம் வாருங்களே!
மூல பரம்பொருள் மோகனக் கண்ணனின்
பேரழகில் லயித்து
மோனத்தி லே பர ஞானத்திலே நித்தம்
மூழ்கிடச் சேருங்களே!
ஏலமுடன் கற்பூரம் மணக்கின்ற
ஏழுமலைத் தலத்தில்
ஏற்ற முற நிற்கும் ஆற்றல் அழகனைப்
போற்றிட வாருங்களே!
நாலும் கொடுக்கின்ற நாயகன் பேரருள்
வெள்ளத்திலே தினைத்து
நாசவினைகளை வீசி முழக்குவோம்
போற்றி! ஜய போற்றி!

சீரலகா

காலம் வியக்கின்ற கலைகளும் உன் எழிலைக்
 காட்டும் திறம் உள்ளதோ?
 கற்றும் முடியாத கல்வியால் உனது சீர்
 கண்டுரைத் திட முடியுமோ?
 சாலப் பழையதாம் வேதங்கள் எனினும் உன்
 பாத நிழல் தொடவல்லதோ?
 சாண் ஏறினால் முழம் சறுக்கிடும் சாத்திரம்
 உன்கருணை சாதிக்குமோ?
 பாலமிடும் தத்துவக் குப்பைகள் உன்னருட்
 பாற்கடல் துளி அறியுமோ?
 பாதாதிடேகேசநலம் பாடும் கவிகள் உன்
 பரிமளம் நுகர்ந் ததுண்டோ?
 நீலக் கொழுந்தாக நின்ற திருவேங்கடக்
 குன்றமால் மணிவண்ணனே!
 நேற்றின்று நானையும் நின்னைமுழு தறிந்தார்யார்
 நேயனே! போற்றி! போற்றி!

கயல் பாயும் கங்கைமுதல் அலைபாயு மிலங்கை வரை
 கவினுற நடந்த பாதம்
 காதலுடன் மலர்மகள் அரவணைப் பாயலில்
 கரங்களால் வருடும் பாதம்
 அயலிலொரு பாறையை அகலிகை மாதாக்கி
 அருள்செய்த இனிய பாதம்
 அனுமனின் திருத்தோளில் அசுரர்படை நீருக்க
 அடிவைத்த புனித பாதம்
 மயல்கொண்ட மாபலிக்கு மணிமுடியைப் பாதாள
 மண்ணுக்குள் இட்ட பாதம்
 மாபார தப்பேரில் அர்ச்சுனன் தேர்மீது
 மலராக வைத்த பாதம்
 இயலொடு இசைபாடும் ஆழ்வார்கள் பாடலில்
 எடுத்தடிகள் இட்ட பாதம்
 இகபரம் நல்கிடும் நிகரற்ற வேங்கடன்
 இருபாதம் போற்றி! போற்றி!

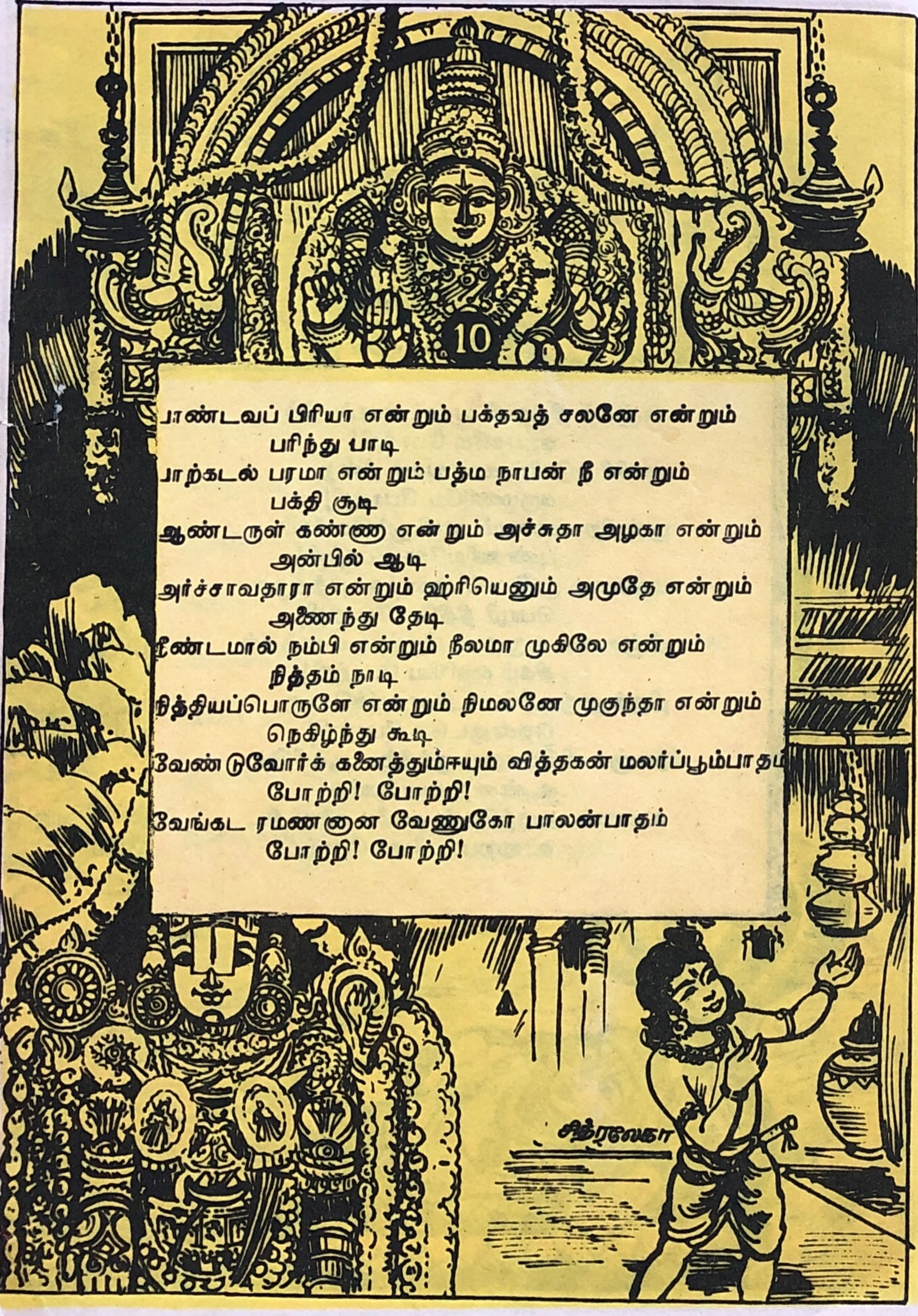
9

காஞ்சித் திருநகர் வரதர் எனப்படும்
கற்பகமே போற்றி!
காவிரி நடுவில் கண்வளர் கின்ற
கருமணியே போற்றி!
பூஞ்சிற கசையும் மாலிருஞ்சோலைப்
புண்ணியனே போற்றி!
புதுமழை முகிலாய் அனந்த புரத்தருள்
பொழி நிதியே போற்றி!
தீஞ்சுவை யமுதாய் பிருந்தா வனத்தில்
திகழ் ஒளியே போற்றி!
திருக் குருகூரில் சடகோ பார்க்கொரு
தேன்குடமே போற்றி!
ஊஞ்ச லிடும்மனம் ஓர்நிலை ஆக்கிடும்
உன்னத மாமலையில்
உலகை அளந்தென் கவலை களைந்திட
உறைபவ னே! போற்றி!

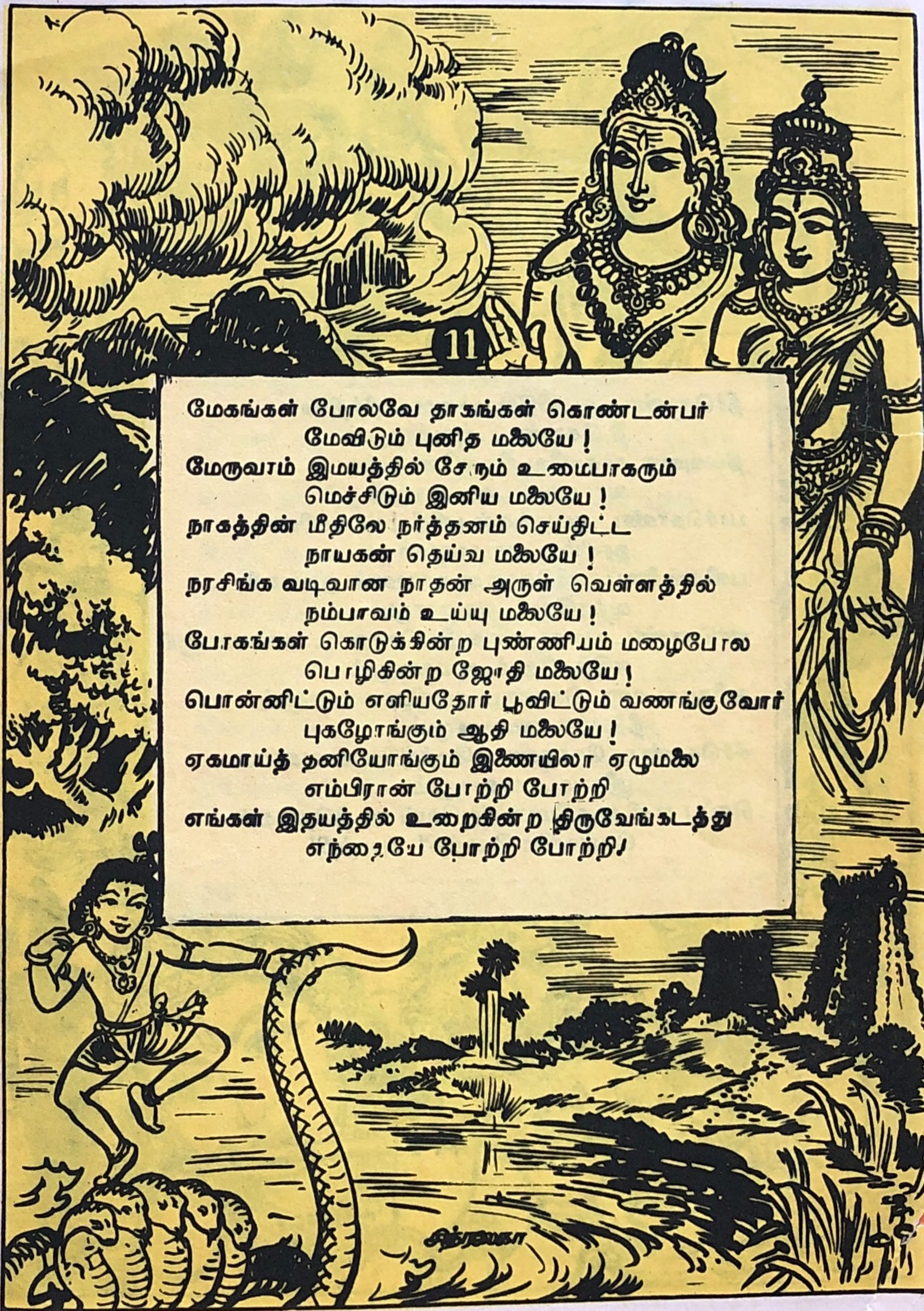

பாண்டவப் பிரியா என்றும் பக்தவத் சலனே என்றும்
 பரிந்து பாடி
 பாற்கடல் பரமா என்றும் பத்ம நாபன் நீ என்றும்
 பக்தி சூடி
 ஆண்டருள் கண்ணா என்றும் அச்சதா அழகா என்றும்
 அன்பில் ஆடி
 அர்ச்சாவதாரா என்றும் ஹ்ரியெனும் அமுதே என்றும்
 அணைந்து தேடி
 ஈண்டமால் நம்பி என்றும் நீலமா முகிலே என்றும்
 நித்தம் நாடி
 நித்தியப்பொருளே என்றும் நிமலனே முகுந்தா என்றும்
 நெகிழ்ந்து கூடி
 வேண்டுமோர்க் கனைத்தும்பையும் வித்தகன் மலர்ப்பூம்பாதம்
 போற்றி! போற்றி!
 வேங்கட ரமணனான வேணுகோ பாலன்பாதம்
 போற்றி! போற்றி!

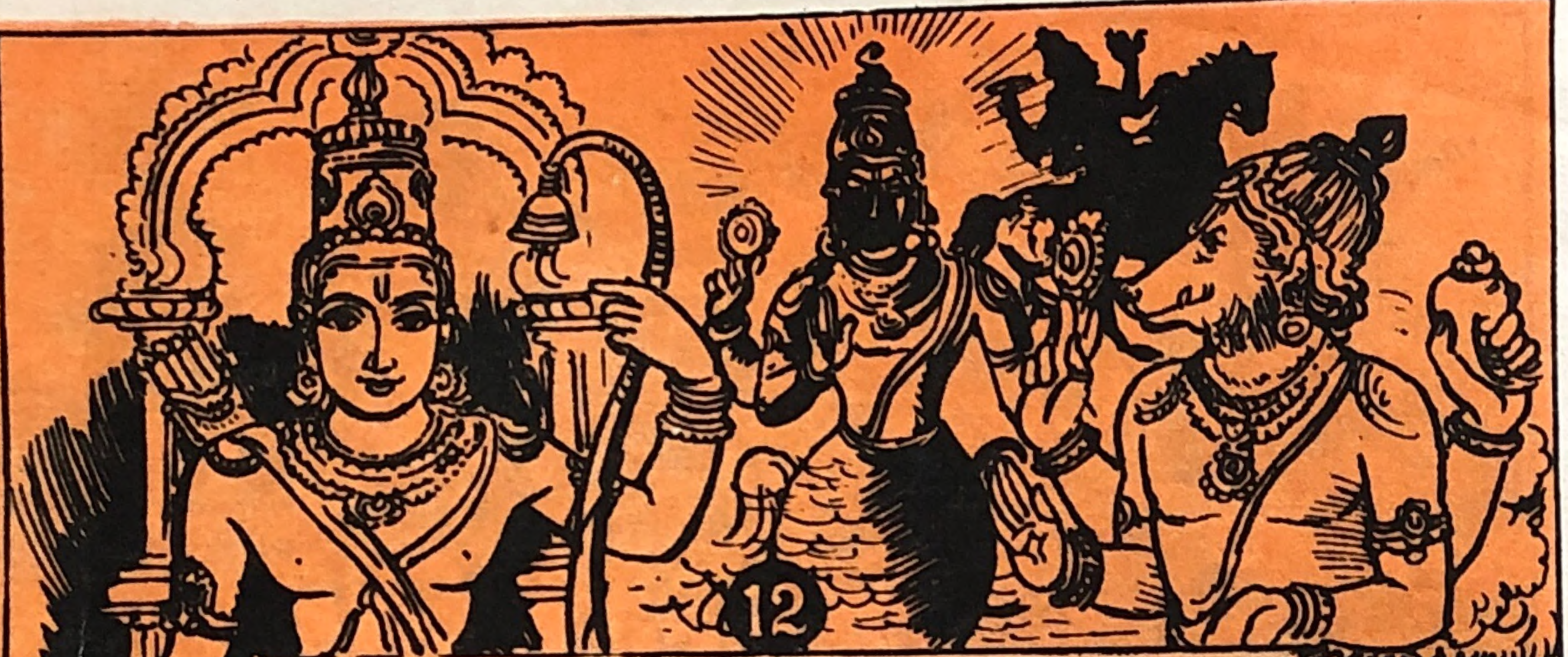

 சித்ரலேகா

மேகங்கள் போலவே தாகங்கள் கொண்டன்பர்
 மேவிடும் புனித மலையே !
 மேருவாம் இமயத்தில் சேரும் உடைமபாகரும்
 மெச்சிடும் இனிய மலையே !
 நாகத்தின் மீதிலே நர்த்தனம் செய்திட்ட
 நாயகன் தெய்வ மலையே !
 நரசிங்க வடிவான நாதன் அருள் வெள்ளத்தில்
 நம்பாவாம் உய்யு மலையே !
 போகங்கள் கொடுக்கின்ற புண்ணியம் மழைபோல
 பொழிகின்ற ஜோதி மலையே !
 பொன்னிட்டும் எளியதோர் பூவிட்டும் வணங்குவோர்
 புகழோங்கும் ஆதி மலையே !
 ஏகமாய்த் தனியோங்கும் இணையிலா ஏழுமலை
 எம்பிரான் போற்றி போற்றி
 எங்கள் இதயத்தில் உறைகின்ற திருவேங்கடத்து
 எந்நாள் போற்றி போற்றி !

நீர்கொண்ட கடலிலே மச்சமாய் நீந்தியே
 நீ கொண்ட அவதாரமும்
 நிலவுலகு காக்கவே நிமலனே கூர்ம
 வராகமாய் அவதாரமும்
 பார்பொண்ட துயரங்கள் பரிதிமுன் பனியாக
 நரசிம்ம அவதாரமும்
 பஸிதன்னைப் பலிகொள்ள வாமனக் குறளாகி
 வந்ததோர் அவதாரமும்
 ஏர்கொண்ட பலராமன் எழில்கொண்ட கண்ணனாய்
 எடுத்ததோர் அவதாரமும்
 எரிதழல் சடைகொண்ட முனிபரசு ராமனாய்
 நீவேந்த அவதாரமும்
 சீர்கொண்ட கோதண்ட மேந்தியே உலகாண்ட
 ஸ்ரீராம அவதாரமும்
 செப்ப எளிதாகுமோ? திருவேங் கடத்தெங்கள்
 தெய்வமே போற்றி! போற்றி!

நாகம் குடைபிடிக்க யமுனைநதி வழிகாட்ட
 நந்தன்மனை சென்ற பாலா!
 நாணல் குழலெடுத்து நறும்புன்னை குடைபிடிக்க
 ராகம் இசைத்த கீதா!
 மேகம் இடிஇடிக்க மலையைக் குடைபிடிக்கும்
 வேகம் உடைய வீரா!
 வேதம் குடைபிடிக்க தருமம் மடைதிறக்க
 வேண்டியே நடந்த தூதா!
 தாகம் மிகக்கொண்ட பூமி குருட்சேத்ர
 ரத்தம் குடித்த போது
 தாமம் குடைபிடித்து கருணன் கொடைப்பிச்சை
 தருமம் இரந்த நாதா!
 சோகம் குடைபிடிக்க திருவேங் கடச்சாரல்
 தொழுதுநான் போற்றி நின்றேன்
 துக்கமழை நீக்கிச் சுகத்தின்கொடை நல்கும்
 தூயவா! போற்றி! போற்றி!

வர்ணங்கள் சிதறுவதில் வல்லதுன் மயிற்பீலி
 தானோ? குழலோசையோ?
 மனதைக் கவர்வது இராம செனந்தரியமோ?
 கிருஷ்ணனின் புன்சிரிப்போ?
 திருவடிகள் பட்டுச் சிலிர்த்ததும் யமுனையோ
 கங்கையின் பொங்கு புனலோ?
 செப்புமுன் திருமார்பின் சிங்காரம் கொண்டது
 மாலையோ துளசிதானோ?
 கரத்தினுக் குகந்தது கோதண்டமோ அன்றி
 சரமழைச் சாரங்கமோ?
 கருதுமுன் உறவுக்கு வல்லவன் இலக்குவ
 வள்ளலோ வில் விஜயனோ?
 அருமைமிகு உன்னிரண்டு அவதார மகிமைக்குள்
 அடியேன் மயங்கி நின்றேன்
 ஆதாரம் வேங்கடத் தண்ணிலே நிற்பாதம்
 அருளுவாய் போற்றி! போற்றி!

வலம்புரிச் சங்கேந்தி மாமலை மீதுற்ற
 வாசு தேவனே! போற்றி! போற்றி!
 தடக்கையின் மீதிலே சுதர்சனச் சக்கரம்
 தாங்கு முகுந்தனே! போற்றி! போற்றி!
 அலர்மேலு மங்கைக்கு இதயத்தில் இடம்தந்த
 அமரர் தலைவனே! போற்றி! போற்றி!
 ஆயர் மனைதனில் வெண்ணெய்க்கும் பாலுக்கும்
 அங்காந்த வாயனே! போற்றி! போற்றி!
 உலகத்தைக் காக்கவே இலையொன்றின் மீதிலே
 உறங்கித் தவழ்ந்தவா! போற்றி! போற்றி!
 ஒருகோடி தீமைகள் அருகோடி வந்தாலும்
 ஓட்டிடும் மாதவா! போற்றி! போற்றி!
 இலகும் திருப்பதி வேங்கடத் தில்உறை
 என்னுயிர்த் தலைவனே! போற்றி! போற்றி!
 இச்சைக்கு நல்லஎன் பச்சைமால் அண்ணலின்
 இருபாத தாமரை போற்றி! போற்றி!

சித்ரலக்ஷ்மி

அருவிகள் பாய்கின்ற திருவேங் கடத்திலென்
 கண்ணருவி பாய நின்றேன்
 ஆயிரம் மலர்கொண்டு அர்ச்சிக்கும் திருமலையில்
 இதயமலர் கொண்டு வந்தேன்
 இரவுகள் பகலாக்கும் எந்தை பேரொளியின்முன்
 பாவ இருளோடு நின்றேன்
 எண்ணற்ற கோடிநிதி ஏழுமலை வாசலில்
 ஏழையாய் நொந்து வந்தேன்
 உறவுகள் அனைத்துமாய் ஓங்கு மாத வன் முன்னர்
 ஒரு தனி யாக நின்றேன்
 உயர் துளசி மாலிகள் சாத்திடும் கோயிலில்
 துயர் மலை யோடு வந்தேன்
 சரணமே நீயென்று அரணாக நானுமுன்
 தாமரைத் தாளில் வீழ்ந்தேன்
 சங்கு சக்கரமோடு சாரங்க மேந்திய
 தேவனே! போற்றி! போற்றி!

மோக மத மாயைகளில் மூழ்கிடும் பழிதீர
 முதலாம் மலை ஏறியும்
 மொழியுமுன் புகழினைப் பேசாத துயர் தீர
 இரண்டாம் மலை தாண்டியும்
 சோக வேதனைகளே சூழாமல் காத்திட
 மூன்றாம் மலை ஏறியும்
 சொன்னசொல் மாருத தூய்மையே துலங்கிட
 நான்காம் மலை தாண்டியும்
 ஆகாயம் வீழ்ந்திடினும் அடியனுனை மறவாமல்
 ஐந்தாம் மலை ஏறியும்
 அன்னமிடு பேருக்கு சொர்ண்மிடு மனம் வளர
 ஆறாம் மலை தாண்டியும்
 ஈகைக் குணம் என்னில் இழையோட நாடியுன்
 ஏழாம் மலை ஏறியும்
 என்னுயிர்க் குயிரான வேங்கடம் எய்தினேன்
 இறைவனே போற்றி! போற்றி!

நதிகளெல் லாமந்த நாடக் கடலினை
 நாடியே வருவ துண்டு
 நாலுவகை முகில்களும் கோலமா மலைதேடி
 இளைப்பாற வருவதுண்டு
 அதிரவரு தேர்களும் ஆலயம் வலம்வந்த
 பின் நிலை சேர்வதுண்டு
 ஆகாய மேலுலவும் ஆனந்தப் பறவையும்
 மர்க்கினை அடைவதுண்டு
 புதிது புதிதாக வளர் வேர்களும் நீருள்ள
 பூமியைத் தொடர்வதுண்டு
 போர்வீரன் அம்புகள் புயலாக இலக்கினைப்
 போய்த்துதைக்க விரைவதுண்டு
 இதயங்கள் வேங்கடத் திருமலை நாடுவதும்
 இயற்கையின் லீலை அன்றோ
 இக்கணம் பொற்பதம் சிக்கெனப் பற்றுவோம்
 ஏழுமலை போற்றி! போற்றி!

சித்ரலக்ஷா